Ч. 149. Чернівці, пятниця дня 15. (28.) грудня 1906 р. Ручник XXII.

БУКОВИНА

Виходить кождої середи, пятницї і недїлї.

Редакция, адмїнїстр. і експедиция „Буковини“
в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Ч. телефону 176.
Адрес для телеґр.: „Буковина — Чернівцї“.

НОВИЙ ПАРЛЯМЕНТ.

(V) В перших днях сїчня збере ся австрийский парлямент на останну свою сесию, яка закінчить ся тим, що велика частина послів а се посли дїдичівскі і палат торговельних вже не мають нїколи вернути ся до палати народних заступників на основі дотеперішного титулу — куриялього привілею. Крім сих сто шести (85 + 21) послів можнаб те саме сказати й про 118 послів мійских, алеж у новій ординациї виборчій все таки задержано подїл на округи сїльскі й мійскі, ба що більше заступництво інтересів мійских поставлено в значно красші обставини як аґрарні. Богато послів із упривілейованих курий спробує здобувати мандати на основі загального голосованя але ще більше із них зрезиґнує мабуть із удїлу в законодатній праци. Колиж зважити, що число послів у новім парляментї підскочить із 425 на 516, та що богато других дотеперішних послів із народних курий не буде старати ся о посольскі мандати, то в склад нового парляменту увійде бодай 250 нових послів, які загалом розібють ся мабуть на ще більше ґруп, чим є їх у дотеперішнім парляментї.

Отсе є й едина обставина, яка турбує громадяньских діячів при розважаню відносин в будучім парляментї. Над сею справою застановляє ся м. и. і якийсь визначний муж державний в інтервю із редактором різдвяної „N. Fr. Pr.“, який добачує у нїй та в тім, що до парляменту прийде богато вироблених сьвіжих сил гальму парляментарної працї. По при се однак сподїєть ся він, що незабаром переведе ся орґанїзация меньших гуртків у великі й одноцїльні спілкові ґрупи, які під вмілим проводом в спілцї із правительством вже подбають о правильне функціоноване „парляментарної машини“.

Навали скрайних елементів після думки того таки полїтика, який вказує на практику иньших держав, де заведено загальне голосоване, нема чого побоюватись, бо в ширших — додаймо від себе непросьвічених — масах все дрімає консервативний інстинкт, який Льомброзому дав привід до поставленя теориї про мізонеїзм маси себто про єї глуху ненависть до всего нового. Нема чого побоюватись і обструкциї в новій посольскій палатї, або бодай такої обструкциї, щоб стала хронїчною єї недугою, яка прм. нївечить дотеперішний парляментаризм австрийский. Головним приводом до обструованя було почуте поодиноких ґруп посольских, що їх майоризують другі посли, які свої мандати завдячують пережитим привілеям, тодї як народні посли заступали широкі маси населеня. Тепер се почуте зникне, бо кождий посол мати ме за собою однаковий авторитет — загального й рівного права голосованя. Нацїональний елемент не страшний тут і він сам не викличе обструкциї, коли в успішних нарадах парляменту будуть заінтересовані широкі маси народу, які остають в безпосередних зносинах із вибором послів. Із сим припущенем австр. визначного полїтика нїяк і спречатись, колиб не те, що рівного права голосованя виборча реформа не дає особливо під зглядом нацїональним, при чім прм. покривджено так важко наш нарід. І коли мужі державні схочуть, щоб машина державна не була спинювана остаточно бодай тими, кого вона радаб роздавити задля упривілейованих народів — то мусить ся вперед признати повну і дїйсну рівноправність всїм австрийским народам а в першій лїнїї Русинам, яких помимо того, що є четвертим з ряду австрийским народом, трактує ся без перерви як пасербів австр. конституциї.

Тодї сповнить ся й велика надїя привязувана в міродатних кругах до виборчої реформи, а іменно та, що вона піднесе в масах виборцїв почуте горожаньске, почуте спільности із державою, в якій кождий порішає закони, які має відтак сам сповняти. Отсе виховавче значінє загального голосованя є чи не найбільшим добутком із цїлої виборчої реформи. Звязь між рівноправними масами народу а послами затїснить ся а через те й збільшить ся їхня одвічальність перед своїми виборцями, на яких не будуть від тепер складати ся одиницї оброблені виборчими гиєнами, але майже всї повнолїтні горожани. Сю обставину треба мати заздалегідь на примітї кождій щиро-народній партиї, яка мусить подбати о те, щоб народні маси були справдї полїтично сьвідомі а при тім добре з'орґанїзовані, щоб при нових виборах не заважили часом у східних провінциях Австриї, де так старанно хоронено анальфабетизм і алькоголїзм, голоси двірских наймитів, або чорносотенні банди, орґанїзовані всякими сьвяченими й несьвяченими реакціонерами.

Проти сего не вдїють нїчого нїякі постанови про свободу виборів, поки і в найглухших селах не запанує розумінє горожаньских прав і обовязків, до якого може довести тільки масова аґітация, ведена живим словом під кличами, які заключають не якісь абстрактні ідеї або станові інтереси але передовсїм жизненні потреби тих таки народних мас. Другим преважним чинником в сїй справі є пропаґанда ширена полїтичними брошурами, а що важнїйше дешевою й широко розповсюдненою пресою. Подбати о сі засоби борби із реакциєю, деморалїзациєю і темнотою повинен із усїх сил кождий, кому лежить на серци красша доля його рідного народу, хоч би і в виду спільного і рівного удїлу у всїх державних справах, яку вводить загальне, тайне, рівне й безпосередне право голосованя.

Вістки із российскої України.

З одеської „Просьвіти.“ 29 го (ст. ст.) студня в товаристві Одеської „Просьвіти“ після того, як скінчило ся читанє реферату і публика розійшла ся, зроблено трус у всьому помешканю. Догляд за помешканем, а також за продажем книжок останнїми часами був доручений Настї Луценківній, яка там же у „Просьвітї“ мала окрему кімнату. Луценківну заарештовано (у неї найдено нелеґальну лїтературу, черенки й друк. — *Ред.*) Хоч тут же зараз вияснило ся, що особа Настї Луценківни, яко платнього робітника, нїчого не має спільного з напрямком дїяльности „Просьвіти“, а проте на другий день у ночи, в один і той же час у всїх 10 видїлових зроблено трус; між ними: у нотаря окружного суду Д-ія Комара, члена окружного суду, що перед двома роками був прокуратором тогож суду, Д-ія Шелухіна, адвоката Д-ія Панченка, директора ґімназиї Д-ія Ковальчука, секретаря мійскої управи Шульги, директора сирітского дому д. Сігаревича. У Д-ія Шелухіна забрано цїлий чемодан з рукописами його творів для „розгляду“. У д-ра Луценка, як самі жандарми висловили ся, не знайдено нїчого нелеґального, крім двох револьверів, що були в нього з давнїх часів, забрали кілька книжок „Есперанто“ задля „характеристики“, а про те його заарештовано, і вже третїй тиждень почав ся, а справа нї на крок не посунула ся. І чим саме скінчить ся, се ще не відомо. „Просьвіту“ адмінїстрация хотїла зачинити, та депутация, що складали її дд.: Шелухін, Комар і Луценко, ублагали мійського градоначальника не зачиняти „Просьвіти“, обіцяючи, що нїчо подібного не повторить ся. Градоначальник відповів, що се в перший і останний раз він вибачає „Просьвітї“ сю провину, а в друге вона буде зачи

К. В. Назаревая.

УРАҐАН.

Шутка в одній дїї на позичений сюжет.

Переклав Осип Чубатий.

(Конець).

ВОНА: Аджеж, Михієви жиють по над стан... Звідки у них гроші? Не розумію! Сказать по правдї, я зовсїм не інтересуюсь тим питанем... Та справа дотичить лише пана Михієва. На його місци, одначе, аби таки була цїкава довідатись, хто платить за розкішні костюми його жінки!

ВІН??

ВОНА: Я повторяю лише то, що другі говорять. Без диму нема огню! Виж впрецїнь очаровані Михієвою... Після вашого переконаня — вона чарівна... Я не перечу... як над жовнярску доньку вона вельми гожа.

ВІН?..

ВОНА: Так, так, вона жовнярска донька! Ви перечите? Ото вже даруйте! Я се знаю... на певне знаю! Мій батько, — він був ґенералом — він менї показував папері батька вашої Михієвої, що служив курером у мого батька... Будьте ласкаві не перечтесь! Хочете доказів? Я зараз!

ВІН...

ВОНА: Ви не бажаєте? Так, так, я розумію! Для вас подібні докази неприємні! Се з'обиджає ваш ідеал?! О певно, ваша Михієва окружена авреолею... Вам нелюбо єї розвінчувати... Ви волїєте не довіряти менї?

ВІН (*приголомшений*).

ВОНА: Я бачить ся, завдала вам жалю? Простїть!.. На будуче, вірте менї, я буду більш обережна і не позволю собі торкатись вашої Михієвої. Всьо, всьо, що вона зробить, буду вважати прегарним... Вона вкрала у мене серце мого мужа... вона забрала батька моїм дїтям, вона розбила наше житє, вона внесла в нашу родину горе та ганьбу, але я нїчо не скажу. Я буду навіть хвалити вашу Михієву... Буду боронити єї, буду вважати єї поступоване шляхотним, чесним, високим...

ВІН...

ВОНА: Ви задоволені? Вас вдоволює моя жертва? Ах, вам сього мало? Виб хотїли, щоб я кинулась перед нею на колїна? Після вас, я повинна поїхати до неї і благати зі сльозами, щоби вона лишила в спокою мого мужа... щоби вона зжалїла ся наді мною ради моїх дїтий... Бідні сиротята... їм грозить холод.. голод, злиднї...

ВІН (*хоче говорити, але стискає плечима і обертаєсь спиною до жінки*).

ВОНА: А ви зачинаєте злитись! Вам так вигідно! Се буде найлучше... Коли чоловік не може нїчого сказати, він все розсерджуєсь...

ВІН (*обертаєсь до неї*).

ВОНА: Ви готуєтесь оправдуватись?

ВІН ?..

ВОНА: А, ви не можете нїчого сказати? Ви навіть не бажаєте говорити зі мною? Ви не маєте нї однїсенького словечка на своє оправданє? Прегарно! Поповнити переступство... Обидити, ошукати женщину, близьку істоту, і навіть не признатись, не просити прощеня!..

ВІН (*приближуєсь до неї*).

ВОНА: Ви хочете мене приголомшити? Сего ще не доставало?!.. Ну, може... бийте... бийте!..

ВІН (*пораженний*).

ВОНА: Щож ви зупинились? Таже ви хозяїн... муж... голова дому!.. Ви сильнїйші від мене! Бийте! Бийте! Не турбуйтесь! Я не буду боронитись!

ВІН (*стискає плечима і іде до дверий*).

ВОНА: А, ви не хочете покористуватись своїми правами! Ви, мабуть, боїтесь, що я буду кликати помочи...

ВІН (*вертаєсь*).

ВОНА: Ви помиляєтесь! Я нїколи не позволю собі робити скандалів. Я не належу до тих женщин, котрі тащуть своє горе на торг... котрі жалують ся першому лїпшому, кого подибають... позволяють собі ломатись та збуджувати жалощі. Моє горе надто глибоке!

ВІН (*хоче відповідати, але не вспіває*).

ВОНА: Ви менї не вірите? Я брешу, після вас?

ВІН (*підносить очи до стелї, відтак бере ґазету і сїдає біля печі*).

ВОНА: Ви не хочете навіть відповідати? Ви беретесь читати... Розумію: се дуже вигідна манера, щоби перервати бесїду! (*Підходить ід ньому*). Але менї всьо одно, чи ви заняті чи нї. Я скажу вам... Є люде, навіть мущини, навіть мужі, котрі спосібні признатись до своєї провини! Як вони обидили, завдали жалю жінцї... як вони бачуть, що вона терпить, у них ворушить ся каяне. Другі мужі спішуть ся, щоб потїшити свою жінку, навіть тодї, коли вона сама провинилась, а тут... Невжеж я навіть не гідна твоєї уваги... твоєї доброти? Невжеж тобі не жалко мене? Аджеж я тебе так кохала... так кохаю тебе.

ВІН (*зворушений; встає, упускаючи ґазету*).

ВОНА: О так я багато пробачу?! Я би лиш хотїла, щоби ти сказав менї правду... Ну будь же добрий і скажи, де ти був нинї після сього професорского обіду?.. Як лише сей обід дїйсно мав місце...

ВІН ?..

ВОНА: Я навіть готова приняти, що обід відбув ся, але щоби обід кінчив ся о другій годинї в ночи, тому, даруй вже, не можу дати віри. Не мо—жу!

ВІН (*хоче відповісти*).

ВОНА: Ти будеш перечити! По твому, тепер лиш дванайцята... Гарно... Гарно... Я згоджуюсь... Я згоджуюсь... Я все готова уступити, але... обід кінчить ся о девятій, що найвисше о пів до десятої... Ти сам менї говорив, що він так кінчить ся...

ВІН...

ВОНА: Я жду... серджусь... Я зі страху сходжу з розуму... Я думаю, що і тобі лучило ся яке нещасте... На конець, ти приходиш. Я кидаюсь ід тобі... питаюсь (*плаче*). А ти, ти... ти навіть не хочеш менї одвічати! (*опускаєсь на канапу*).

ВІН (*дивить на ню з жалостю*).

ВОНА (*зі сльозами*): О мамо моя... мамо... як би

нена „на віки-вічні“. Зараз „Просьвіта“ функціонує. Реферати читають ся що середи, а по суботах відбувають ся сьпіви, декламациї й коротенькі виклади про нових українських письменників, але загальний настрій пригнічений. Заряджують бібліотекою-книгарнею поки що студенти-Українці. *М. Л.*

Трусу бувшого посла до державної Думи В. М. Шемета переведено у Лубнах сеї суботи із незрівнаними засобами обережности. Підчас трусу його будинок з усїх боків оточили поліцаї, а з пів сотнї козаків розганяли нагаями натовп народу, який, дізнавшись про сю надзвичайну подію, збирав ся звідусіль і запружував вулицю коло будинку. Перетрусивши усе гаразд, за 5 годин часу (від 12 ої год. рано до 5 ої год. веч.) в помешканю, на горищі і в сараях нїчого протизаконного не знайдено. Самого В. М. Шемета за увесь час трусу не було дома. — До сього треба зауважати, що в Лубнах давно уже йде чутка, що Шемета власти хочуть заарештувати, щоб таким робом спекатись небажаного кандидата на члена Думи, бо виборцї його дуже хочуть знову вибрати за кандидата, а „монархисти“ сим дуже обурені і, кажуть, що нїби то зробили на його офіцияльний донос, як на криминальника. *„Рада“*.

Полїтичний перегляд.

Полїтичне положенє в Сербиї стає знов дуже небезпечне. Перед 3 роками здавало ся, що загальна опінїя народу, ворожа Обреновичам, звернула ся в користь Караджорджевичів, однакож незабаром прийшло ся до переконаня, що народови не подобаєть ся так сказатиб — не особа короля, але взагалї цїлий лад правлїня. Вже сама компромітация Сербиї ізза убійства Александра і покликане Петра на престіл, якого уважає Европа співучасником в компльотї, викликала між сьвідомими Сербами велике невдоволене, яке проявляє ся головно в ворожім настрою проти короля, ненормального — під зглядами духовими — престолонаслїдника і през. мін. Пасіча. Пасічове положенє стало тепер дуже скрутне, тому що мусить грати дволичну ролю супроти короля і супроти народу. Кореспондент віденьскої „Zeit“ довідує ся із достовірного жерела, що Пасічова полїтика стремить до цїлковитого усуненя із сербского престолу короля Петра, а за тим і Джорджевичів. Таким способом задумує Пасіч сповнити волю більшости народу. Ся катастрофа Джорджевичів малаб наступити навіть в недалекій будучности, а іменно в той спосіб, що скупштина знеслаб закон із року 1864, (який признає Джорджевичам право на сербский престіл), як закон, ухвалений нелеґально скликаною скупштиною. Мужі довіря Пасіча запевнюють, що потайком пошукує ся вже наслїдника Петра, якого думають найти в особі якогось анґлїйского або нїмецкого принца; рівнож мож завважати чимале стремлїнє до персональної унїї з Болгаріею під князем Фердинандом. Та поки що замірів Пасіча ширші полїтичні круги не знають і підозрівають в нїм ворога народу. Розходить ся тут в першій мірі о ухвалу нової пожички, за якою побиває ся Пасіч, а якій противлять ся в першій мірі молоді радикали. В сїй справі відбули ся в Білгородї в недїлю величаві збори, щоб запротестувати проти ухвали нової пожички. Правительство старало ся не допустити до зборів, стараючись плаченими людьми дати їм закраску, що учасники стоять на услугах Австриї і розбити збори. Та провокатори мали той успіх, що дістали добру порцию бійки. По зборах пішли учасники перед палату королївску, Пасіча і льокали деяких правительственних редакций. Король бачив вже не одну демонстрацию вимірену проти його особи, але такої ще не бачив. Бесїди, які виголошувано на вулицях, були повні ненависти до правительства і короля, а окликам: „Проч з королем!“ „Проч з Пасічем!“ і „Най жиє република!“ не було кінця. Прийшло також до конфлїкту із полїциею, при чім жандарм вистрілом з револьвера зранив одного студента, що дало почин до інтерпеляций і запитань до мінїстра внутр. справ, піднесених в скупштинї зараз другого дня. Дебата була дуже оживлена, а посла Петровіча, приклонника правительства, навіть побито. Щоб розслїдити перебіг зборів і поступоване полїциї, вибрано осібну комісию. Газети „Правда“ і „Српска Застава“, які подали вірні справозданя із віча і демонстрациї — сконфісковано. На середу приготовляло ся сьвіжі демонстрациї перед скупштиною, де мало ся другий раз голосувати над законом про пожичку. Настрій в містї непевний.

В чорногорскій скупштинї виголосив бувший мінїстер заграничних справ а теперішний предсїдатель державної ради, воєвода Ґавро Вуковіч промову, яка викликала в полїтичних кругах сензацию. Іменно звернено увагу на його критику престолної бесїди, яку Вуковіч назвав невідповідаючою фактичним відносинам Чорногори до европейских держав. Вуковіч жалував, що в престолній бесїдї не згадано про приязні відносини до Франциї, Британиї та Італії а вже непонятно, чому не спімнено нї словом про рідну Сербію як також про Болгарию. Бесїдник осуджував австрофільску полїтику правительства і закінчив заявою, що Чорногора мусить жити в приязни зі всїми Славянами, а головно з Росиею і Сербією.

Борба із польскими дїтьми в Познаньщинї. Ізза страйку польских дїтий заряджено поверх 250 карних процесів, між тим девять проти польских сьвящеників.

Перский шах Музафер-Един ослаб так дуже, що на його виздоровлене нема надії. Перед кількома днями назначив свого найстаршого сина престолонаслїдником. Із сеї нагоди рознесла ся чутка, що престолонаслїдник задумує розвязати нововибраний парлямент і завести абсолютизм, що викликало заворушене в полїтичних кругах. Престолонаслїдник передав парляментови письмо, в якім кленe ся Богом, що не має наміру заводити абсолютизму, думає лише про скріплене державного порядку задля розвитку і добра держави й народу. Сю заяву приняв парлямент з одушевленем до відомости.

Конґрес сербскої церкви в Карлївци. За згодою цїсаря скликав карлївский патріярх Бранкович церковний конґрес, якого сьвяточне отворене відбуло ся в недїлю, 23. грудня. Більшість депутатів належить до партиї радикалів. Коли патріярх прочитав письмо през. мін. Бекерлього в угорскій а по тім в сербскій мові, запротестував конґрес проти уживаня угорскої мови і ухвалив всякі письма відчитувати тілько в мові сербскій. Рівнож запротестовано проти вивішеня чорножовтої хоругви на будинку, де відбуває ся конґрес, і ухвалено зняти еї. При виборі веріфікацийної комісиї прийшло до спору між радикальною більшостю а уміркованою меньшостю і вибрано до комісиї 15 радикалів, тому що меньшість зрезиґнувала із придїлених їй пятьох мандатів. Слїдуюче засїдане відбуде ся, коли веріфікацийна комісия покінчить свої працї.

Подїї в Росиї.

Засуди.

Процес Небогатова покінчив ся. По промовах оборонцїв оголосив суд передвчера такий засуд: Адм. Небогатова і офіцирів Лїшіна, Іріґорева й Смірнова за добровільну здачу Японцям під Цузімою засуджено на кару смерти. В виду обставин облегчуючих їх вину та бездоганну дотеперішну службу рішено кару смерти замінити на десять лїт кріпости. Засуд сей передано до затверджeня цареви. Крім того засуджено ще капітана Кроса на 4 місяцї, поручників Ведернїкова і Артенваґера на 3 місяцї, а Крова й Фрідовского на два місяцї кріпости. — Засуджене Небоґатова має свою причину мабуть в тім, що він не заховував секрету і не вкривав перед судом „взяток“ і провин уряду, який пхав війско на очивидну смерть. — Рівночасно запав засуд у Москві в великім процесї із грудневого московского повстаня. Винуватих в справі оружного повстаня на Прожровскій фабрицї засуджено: три особи на 12 лїт каторги, дві на 10 лїт, три на 4 роки, а одну на рік каторги; на заслане засуджено вісїм людий; до поправчого дому без обмеженя прав призначено чотири особи на три роки, одну на 22 місяцї, дві на 20 місяців, дві на 18 місяців, один на 9 місяців а 36 осіб оправдано. — В прибалтийскім краю на основі рішеня военно полевих судів розстрілено: в Мітаві 7 люда, в Ризї 10, в венденьскім уїздї 6, а в рижскім 4. — На кару смерти засуджено також революціонерів, що хотїли вбити Дубасова. Про їх страчене читаємо в „Русских Вед.“ таке: Дня 18. с. м. о год. 4. рано до петербурскої приморскої стациї привезли в тюремній каритї тих, що хотїли вбити Дубасова. Карету проводили жардарми. На стациї стояв уже маленький поїзд, в котрім був тільки оден товаровий ваґон. В каритї сидїли засуджені на смерть в кожухах. Разом з ними були в каритї й жандарми з голими шаблями в руках. Поїзд прибув до місцевости „Лисій Нос“. Там уже стояло війско і була готова шибениця. На тій шибеници їх повісили і зараз закопали в піску безлюдної місцевости. Алеж жорстокі засоби уряду остають без успіху. Нї шибеницї нї розстріли не годить спирати революцийної хвилї, яка ровию зливає старий прожитий самодержавний лад.

Революцийна хронїка.

Дня 25. с. м. арештовано в Іркутску тамошний комітет социялїстично-революцийної партиї. — Відомий орґанїзатор соц. рев. партиї лїкар Ґершунї, втїкши із Сибіру, через Владивосток доїхав до Японії і проживає там в Наґасаках. — Убійник ґр. Іґнатїева заявив, що він зробив своє дїло після постанов партиї социялїстів революціонерів. Хто такий убійник, ще не відомо, але він живий і приходить до себе від ран. Про вбитого ґр. Іґнатїева треба згадати, що він на становищи київского ґенерал-ґубернатора в роках 1889—1898 із усїх сил давив всякі прояви національного руху Українцїв, Поляків і Жидів задля ідеї „обрусенія“. Не меньше дбав він про другу підпору абсолютизму-„православія“, переслїдуючи завзято штунду.

Телеґрами „Буковини“.

Дня 27. грудня 1906.

Поворот цїсаря.

Відень. (*К. Б.*) Цїсар повернув із Вальзе, де сьвяткував Різдво у архикнязя Сальватора.

Демонстрациї в Білгородї.

Білгород. (*К. Б.*) Скупштина приняла в третім читаню 88 голосами проти 44 закон про пожичку. Студенти демонстрували проти послів і підносили оклики проти правительства і пожички. По тім серед сьпіваня пісень і поновних окликів проти правительства пішли студенти попри королївску палату і помешкане Пасіча до унїверзитету. Коли почали і тут демонструвати, виступила проти них кінна жандармерия і студенти розійшли ся мирно.

† Ґраф Зіхи.

Меран. (*К. Б*) Угорский посол ґраф Евген Ціхи, якого поразив онодї мозковий удар, помер.

Землетрясеня.

Триєст. (*К. Б.*) Тутешна надморска обсерваторія зазначує поновне землетрясене у віддаленю 3000 кільометрів.

Будапешт. (*К. В.*) Апарати тутешної обсерваториї сиґналїзували між 7. а 8. год. рано далеке землетрясене.

Роздїл держави від церкви.

Париж. (*К. Б.*) Сенат ухвалив 183 проти 80 голосів законопроект Бріяна передати комісиї, вибраній для сепарацийного закону. Правиця бажала, щоб передано його специяльній комісиї. — Бюро Гава́ дементує вістку, начеб мінїстер Пішон дав яку небудь відповідь на папску ноту з протестом, звернену до всїх держав.

Убійник Іґнатієва.

Твер. (*К. Б.*) Убійник ґрафа Іґнатієва є учеником школи, веденої якимось Фідлером. Фідлер був одним із проводирів тоґідного московского повстаня.

Росийско-японьскі переговори.

Токіо. (*К.* Б.) Урядово дементує ся поголоску про перерву росийско-японьских переговорів.

Експльозия бомби на двірци.

Харків. (*К. Б.*) На тутешнім двірци опустив якийсь подорожний бомбу, від експльозиї якої погибли два подорожні а богато осіб потерпіло тяжкі рани. Налякана публика повтїкала до міста.

ти могла знати, як страшно нещасна твоя бідна донька!

ВІН (*підходить до неї*).

ВОНА: Лишіть мене! Я не потрібую твого брехливого потїшуваня! Я вам не вірю! Ви хотїли бачити мої сльози... мої терпіня... Ви дїпняли свого. Натїште ся! Тріюмфуйте!

ВІН (*не тямить себе, відходить від неї і ходить великими кроками по кімнатї*).

ВОНА: Вам сьмішно дивитись на мене! Так я розумію. Дїйсно, я сьмішна. До сього часу не зжитись з положенем покиненої жінки. Ах, як велику слушність мала моя бідна тїточка. Вона менї говорила... перестерігала... Вона вважала вас — і то цїлком справедливо — зіпсованим чоловіком. Ще навечерє своєї смерти покликала мене вона до себе і сказала: ти — ангел нїжности та доброти... ти невинність, а він... о він злий, упертий, і головно зіпсований...

ВІН (*сердечність доходить крайних границь; бере зі стола кістяний ніж і ломить його*).

ВОНА (*озирнулась*): От бачите, який у вас характер. Ви ломите всьо... нївечите! Ви й слова не маєте на відповідь...

ВІН (*підходить до стола і душком випиває шклянку води*).

ВОНА (*ущіпливо*): Ви маєте спрагу? Ви в жарі... в горячцї! Та якжеж інакше!.. Се цїлковито зрозуміле. Після таких орґій... Треба мати незвичайне здоровлє, щоби провадити таке житє... Моя бідна мамуся говорила...

ВІН (*опять пє воду*).

ВОНА: Що се такого? Я згаджую свою маму, а ви позволяєте собі усьміхатись?! Сього ще й не доставало! Моя мати була чудна, ідеальна женщина! Так! Так! Я не бажаю слухати подібних висказів!

ВІН (*сплескує руками*).

ВОНА: Обиджати матїр своєї жінки! Відзиватись про неї погано! О се просто огидно! І що за день ви вибрали для своїх наруг! (*плаче*). День, котрий в моїй родинї всегда обходжено урочисто! Найкрасший день в моїм житю! Але ви, розумієсь, його не памятаєте?! Що вам до дїла, що нинька мої уродини! Чи варт думати об таких дурницях! О, як би се були імянини Михієвої, тодї...

ВІН (*хоче щось сказати*).

ВОНА: Нї! нї! прошу вас, не відвічайте! Ви мете брехати, виправдуватись, а менї вже й без сього гірко! (*павза*).

ВІН (*дивить ся на публику, стискаючи плечима; відтак з усміхом дивить ся на жінку*)

ВОНА: Щож, чи діждусь я якого небудь одвіту? Та промовте хоть словечко! Я вас слухаю цїлий час!

ВІН (*виймає з кишенї футералик і дає жінцї*)...

ВОНА (*радісно*). Браслета? Для мене? (*любуєсь і читає напись*): „Вірочцї“. Так оттому ти так припізнив ся! (*горячо*). А любий мій Лесю! Який ти добрий... печаливий... гарний!.. Ах як я тебе люблю мій дорогенький! (*кидаєсь йому на шию*).

Занавіса.

НОВИНКИ.

Чернівцї, 27. грудня 1906.

Вибори до чернов. ради мійскої оживили нинї ратуш і площу перед ратушем, на якій товпять ся гурти виборцїв і не-виборцїв. Особливо кидають ся наганячі волоскі, жидівскі фіакри із tricolor-ами, але дарма, бо побіда компромісової лїсти а особливо вибір радним пос. Н. Василька мабуть певний. Загалом удїл виборцїв в годинах передполудневих був доволї слабий, бо не віддано більше 400 голосів. Голосоване замкне ся о год. 6-ій, а скрутинїюм пояснить ся пізно в ночи.

Санкціонований закон. Ухвалений обома палатами закон про обезпечене пенсий осіб, що находять ся в службі приватній а також деяких функціонарів, що остають в службі публичній, одержав уже цісарску санкцию. Закон сей буде обовязувати в два роки після його оголошення, а опублiкуе ся його 1. січня 1907 го року.

Церква сьв. Николая в Чернївцях, яка могла би займати дуже визначне місце в великих археольоґічних музеях, буде ще довго стояти на своїм місци, служачи для богослужень для численних вірних східної части Чернївцїв і Калічанки. Не дивлячись на те, що ся церков грозить кождої хвилї заваленем, консисторія і правительство роздумують над справою будови нової великої церкви вже довгими роками, а результатом тих розваг було вислане 20. с. м. комісиї, яка заявила, що церкву сьв. Николая може ще уживати аж до збудованя нової церкви! Трохи дивне рішене, вимірене хиба лише на те, що із будовою нової церкви, яка мала-б мати переважно руский характер, не конче квапити ся. Не хочемо казати, що в тій майже двіста́лїтній деревляній церковцї булаб безпечність житя вірних прямо загрожена, але ми переконані що із гиґієнїчних і релїґійно-практичних мотивів конечно чим скорше зачинити еї, а за те збудувати нову велику церкву, яка відповідала би вимогам руско-прав. вірних і помістила їх всїх, так, щоб вони не були приневолені iзза браку місця — а може і иньших причин — ходити до чужих церков, абоі зовсїм не виконувати релїґійних потреб.—*Пр.*

Підвисшене платнї угорских учителїв. В будженовій дебатї заявив, угорский мінїстер просьвіти ґр. Апоні, що мінїстерство підвисшить долю народних учителїв. Після сеї реґуляциї має річна платня учителїв в державних школах в перших пяти лїтах виносити: по селах 1000 К, в містечках 1.100 К а в більших містах 1.200 К. По перших пяти лїтах служби одержать вони 400 К додатку, а відтак що пять лїт буде їхня платня підвисшуватись о 200 корон. Таким робом доходити муть учителї держ. нар. шкіл по укінченю приписаного служебного речинця до 2400, 2500 і 2600 корон платнї. Учителї шкіл недержавних (приватних або віроісповідних) будуть сперше одержувати що року по 1000, 1100 і 1200 К платнї, але перші два пятилїтні додатки виносити муть лише по 200 К, а дальші по 100 К, так що по покінченю повного часу служебного дійшлиб до платнї 2000, 2100 і 2200 К. Розуміє ся, що мадяризацийне правительство подумало се підвисшене платнї для недержавних учителїв з їхним обовязком мадяризувати дїтий на основі державних плянів наукових, тодї як досї прим. в угроруских школах учено після плянів одобрених епископскими консисториями. Мінїстерство пристає тілько на те, щоб учено лише матїрної мови як предмет, а все проче по угорски! Через се малаб школа довершити процесу мадяризациї і угорских Русинів, над якою ревно працюють сьвященики, які здебільша не знають навіть мови своїх руских вірних і вважають ся гр. кат. Мадярами. Отсе страшні плоди москвофільскої пропаґанди на Угорщинї Добрянського і тов. Відорвані від рідного люду рускі інтелїґенти швидко кинули панславістичні мриї і не могучи дождати ся „блага“ від царя-батюшки пішли на службу — мадярским маґнатам.

Землетрясеня. Апарати метеорольоґічних обсерваторий у Відни, Трієстї і Буданештї зазначили в суботу вечером далеке катастрофальне землетрясене; пізнїйші телеґрами донесли, що землетрясене відбуло ся в Копал Семиреченску в рос. Туркестанї. — Друге землетрясене, яке відбуло ся на півострові Аляска, зазначили апарати в понедїлок рано і вечером.

Велика желїзнича катастрофа. На жел. шляху між Мінеаполїс а С. Паольо в Сполучених Державах наїхав поспішний поїзд на чужу льокомотиву, із за чого цїлий поїзд знов із шин. Звиш 25 осіб впали жертвою сеї катастрофи.

Напад на почту. Між Петровою а Вішо (на Угорщинї) напали доси не висьлїджені злочинцї на почтовий віз, який їхав із Фельше-Вішо, і убивши сокирами фірмана і жандарма, зрабували 30.000 корон. Судячи по слїдах, які лишили ся в снїгу, догадують ся власти, що рабунок поповнили цигани або Волохи.

Борба з Циганами. Вже від довшого часу непокоїла банда Циганів окружене Сатмару (на Угорщинї) нападаючи на подорожних і обкрадаючи населене. Всякі заходи жандармериї були довший час без успіху. Аж перед кількома днями удало ся жандармериї відкрити ватагу і по тяжкій оружній розправі арештувати 30 циганів, у яких найдено богато зрабованих річий.

Пожежа в почтовім урядї. В головнім урядї почтовім в Букарештї вибух сеї середи в товаровім складї цлового відділу великий огонь, що грозив великою небезпекою. Тількиж завдяки енерґічній ратунковій акциї пожежу зльокалізовано.

Вломане до каси. В суботу в ночи вдерли ся невисьлїджені злочинцї до мійскої пропінациї на Рускій улицї, провертїли желїзну касу і забрали з неї звиш 2500 корон. Спосіб, яким злочинцї оперували при вираженю дверий до пропінациї (з подвіря готелю Париж) і при проверченю каси Вертгаймера, сьвідчить, що не має ся тут дїло із звичайними злодіями, але з добре з'орґанїзованою бандою. Полїция поробила всякі зарядженя для висьлїдженя злочинцїв.

Чума. Після вістки, яка наспіла із Порт-Саиду до Льондоньского „Lloyd-у“, висадив в Суезї на сушу нїмецкий пароход „Berlin“, що їхав із Аделяйди до Амстердаму, двох офіцирів, які занедужали серед нознак чуми.

Степенованє. Якийсь французкий дипльомат подавав одного разу своїм гостям страви власноручно, при чім степенував слова відповідно до гідности гостий. Принца просив він так: „Чи сьмію мати честь подати Вашому Величеству кусень волового мяса?“ А герцоґа: „Ваша сьвітлість дозволять, щоб я подав вам волового мяса?“ До маркіза говорив так: „Маркі, сьмію врубати Вам волового мяса?“ А до ґрафа: „Ґрафе, ось волове мясо!“ До барона: „Бароне, волового мяса?“ Гостя без титулу питав: „Волового мяса?“ Свого секретаря: „Мяса?“ При столї сидїв ще гість, що социяльно стояв низше як його секретар; до него не говорив дипльомат взагалї нїчого, а тільки поглянув на него і вказав ножем на мясо.

Посли до бельґійского парляменту — і то не всї — побирають дуже малі диети, мають окрім того право на вільну їзду желїзницею (хоч і не по цїлій Бельґії) і дістають безплатно в парляментї всякі средства для відсьвіженя, як тїсточка, цукорки, чай і лїмонади. Давнїйше діставало се і ґроґ, але се було трохи за дорого, бо квестор прийшов до переконаня, що деякі посли посьлуючи лише в буфетї, випивали в протягу 3 годинного засїданя 11 ґроґів. Однакож і тепер проявляють посли чи малий апетит. Послїдного сезону на примір—спожито самих тїсточок за 1500 фр.

Пригода. Вчера перед полуднем направляли два монтерові помічники в домі при площі Рудольфа ч. 5. замерзлий водопровід, який розгрівали вуглевою грубою. Іази із вугля заноморочили їх так, що попадали без притомности. Обох перевезли функціонарі ратунковоі стациї до краєвого шпиталю.

Оповістки, іменованя і т. п.

Особисті вісти. Митрополит др. Вол. Репта повернув в понедїлок із Відня і обняв управу консисториї.

Із руского учительского еґз. комітету. На засїданю уч. еґз. комітету, яке відбуло ся дня 23. с. м. вибрано до президиї отсих пп.: Корнила Данилюка, надучителя в Берегометї, головою, Омеляна Іваницкого, надучителя в Нових Мамаївцях, заступником голови; Серґія Канюка, надуч. в Глїбоцї, секретарем, Осипа Безпалка, уч. в Глїбоцї, касиєром, Северина Івановича, учителя в Чорнавцї, контрольором. На заступників вибрано: Севастиана Щербановича, надуч. в Кисилеві і Володислава Кукелку, надуч. в Гавриліщах. — Покликано до еґз. комітету пана Івана Циґанюка, надуч. в Борівцях. Всякі письма і запитаня просить ся звертати прямо до голови п. Данилюка або до секретаря п. Серґія Канюка. — Уч. Северин Іванович перебрав і не далї реферат про реґул. уч. платнї. Всїх, хто має які дотичні материяли або вказівки, просить ся надїслати їх на руки референта. — *Серґій Канюк,* секретар.

Іменованя при управі жел. руху. Секретареви жел. Ів. Бальмошови надано титул інспектора. Титул. надревідента Антона Заславского іменовано надревідентом, комісаря машин Антона Добруцкого надкомісарем машин, ревідента Поснїшіля надревідентом а комісаря жел. д-ра С. Гелера секретарем желїзниці.

Річні карти желїзничі. Від першого січня 1907 буде ся видавати річні білети для їзди державними желїзницями за підвисшеними цїнами, бо до державних желїзниць числить тепер і північна желїзниця цїсаря Фердинанда. Цїни білетів для одної особи на цїлий рік такі: І. кляса 1250 К, II кляса 750 К, III. кляса 500 К, а на пів року: І. кл. 700 К, II. кл. 420 К, III. кл. 280 К. Видача білетів зачиная ся від 27. грудня с. р. в управі желїзничого руху в Чернївцях, улиця Панька. Річні, піврічні і місячні білети для їзди на буковиньских льокальках видають також з першим січнем в дирекциї желїзн. руху в Чернївцях. Подрібнїщі условин мож довідатись із подоріжних по желїзничих стациях.

Руский міщаньский хор підготовляє тепер виставу відомої народної штуки із сьпівами „Ой не ходи Грицю“, яку виставить ся в місяци січни. — Диригентом товариства вибрано п. Дм. Камїньского.

Загальні збори філїї руского тов. педаґоґічного в Коломиї відбудуть ся дня 30. грудня 1906 о год. 2-ій по пол. в сали приватної семинариї („Народний Дім“ — партер). — За видїл філїї руского тов. педаґоґічного в Коломиї: *Рибачок,* голова.

Тов. „Кіцманьский Боян“ склнкує на день 3. січня 1907 четверті загальні збори. Збори пічнуть ся о 7-ій евентуально о 8-ій годинї вечером в комнатах товариства. — *Видїл.*

Із штуки і лїтератури.

В сьвятини. Після леґенди *Сельми Лягерлеф* переповів *Т. Л.* Коштом і заходом товариства „Просьвіта“. (Видавництва товариства „Просьвіта“. Ч. 314 кн. 7 за р. 1906.) Львів 1906. З друк. Наук. Тов. ім. Шевченка під зарядом К. Беднарского. Ст. 25+1 нен. 8-ки. Цїна 20 сот.

Ілюстрований народний календар товариства „Просьвіта“ на рік звичайний 1907. Річник XXX. Коштом і заходом товариства „Просьвіта“. (Видавництва тов. „Просьвіта“. Ч. 320—321. 1—2 кн. за р. 1907.) У Львові. З друк. Наук. Тов. ім. Шевченка. 120 сторін богатої части інформаційної і господарскої + 40 сторін части лїтературної і забавно-наукової + оголошеня. Зміст части лїтературної: *С. Яричевський*: Гимн. — *В. Д.*: Борба Росиї за волю. — *Іван Рулька*: Великдень на Українї 1906 року. — М. Пилипович: Тяжкий хрест. — *Марко Мурава*: На маневрах. — Огнисті гори або вулькани. — † о. Данило Танячкевич. — † Ром. Сембратович. — А. Веретельник: Підпис. — Пісня пожарних „Соколів“. Цїна календаря 1 корона.

„Сьвіт“ а ч. 20. й послїдне в 1906 роцї вийшло із отсим змістом: 1. О. Кобилянська: Нїоба. — 2. Дм. Вітовский: Страшна пора (поезия). — 3. В. Сивеньский: Невдячний кінь (поезия). — 4. Микола Вороний: Леґенда, Раб і Ти не моя (поезиї). — 5. Уляи: Люблю Тебе! — 6. Русалка Дністрова. — 7. В. Будзиновский: Популярні книжки. Від Нового року виходити ме „Сьвіт“ збільшений о 80 проц. теперішного обему, при чім четверту часть часописї займуть ілюстрациї. Річна передплата 10 кор. Адрес: „Сьвіт“ у Львові.

Із мійского театру. Одною із замітнїйших подїй в театральнім житю нашого міста була вистава штуки тут. журналїста д. К. Пекельмана під заг. „Vom Baume der Erkenntnis“, яку відграно 17-го с. м. Штука, витана з одного боку оплесками а з другого злобним сьміхом — провалилась. Автор сконстрував штуку на проблемі поновлім, алеж не дав йому дозріти і тільки накопичив безлїч квестий, які виголошують що раз нові особи, які не творять живих осіб поступаючої акциї, але тільки бездушні фразери, які мандрують безконечно по хатї мужицкого сина проф. Рольфа, який женить ся із дїдичівскою дочкою, із якою важко йому живеть ся сперш через те, що вона на силу втручує обох із дерева знаня розвідничого про його минувшину в парубоцкім станї а відтак через його неповодженє в полїтицї серед мізерних інтриґ провінциї. Справу пожитя Ральфа веде на красший шлях, аж тодї, як вона стає почувати ся матїрю. Ґра артистів причинилась також до провалу штука, яка все таки зустрілась із надто злобним осудом черновецкої преси, мабуть тому, що в штуцї зачїплено й квестию прозорности штуки. — У вівторок виставлено по раз перший оперетку „Vergelts Gott“. До сеї оперетки дав Леон незлий сюжет під досить монотонну музику Ашера. Коли є може щось замітнїйшого на сїй штуцї, то тут можна піднести тілько сюжет, знятий із житя-бутя нюйорских жебраків en gros. Молодий ґраф Крапіньскі прибуває до Ню Йорку, жиє добре, аж заким не остав ся без сотика. Що не застрілив ся, має завдячити припадкови. Лишений всяких средств попадає в клюб жебраків, на якого чолї стоїть Сїпель і запускає ся в зносини з його дочкою Джесї. В жебраню має ґраф Крапіньскі щастє, складає ґроші і женить ся з Мальоною, дочкою директора полїциї Стефензона. Завдяки пімсти Джесї і зависти редактора Блекуеля, який хотїв женити ся з Мальоною, довідує ся небавом молода ґрафиня про житє свого мужа і викидає його. До двоактової штуки прилучено епільоґ: По шістьох роках Крапіньскі, який заробляв на хлїб роботою в електричнім закладї, зійшов ся припадково з своїм синком і женою, яка прощає йому все і задержує в себе. — Сюжет гідний і поважного драматичного оброблення, епільоґ відбирає ся навіть визначного драматичною силою, але музика слабенька. Пальма вечера належить ся очивидно пані Ней (Мальона), яка приємним голосом уміла привязати публику до штуки. Доброго партнера мала в особі п. Мінїха (ґраф Крапіньскі), який віддав свою ролю бездоганно, вивівши викликану ним дїсонацию в епільоґу в піснї „Liebe kann vergessen“. Знаменито віддав п. Ерінґер ролю президента клюбу жебраків, так як і п. Карль ролю пол. директора Стефензона. Не на послїднім місци годить ся спімнути про миле враженє, яке зробила п-нї Роден (Джесї) і п-на Травнав, яка видалась дуже симпатично в ролї хлопця-жебрака Краба. Богато заповідає маленький Фалїкман, який заслугує на признанє із за доброго віддання ролї 5-лїтного Боґумила ґрафа Крапіньского. П. Дайч (Блекуель) не заслужив на особисте назване.

Цїна оголошень за одноразове їх поміщенє: Цїла сторона 80 К., 1/2 сторони 60 К., 1/3 стор. 40 К., 1/4 стор. 20 К., 1/8 сторони 10 К., 1/16 сторони 5 К., 1/32 сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислює ся після обему місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕНЯ.

За рубрики: Надіслане і Оголошеня редакция не відповідає.

При кількоразових або при річних замовленях, значний опуст.

Дрібні Оголошеня малим друком (petit), числить ся по 4 с. від слова.

Належитостий за анонси марками почтовими не принимає ся.

Загальні збори каси пож. і щад. для громади Оршівцї відбудуть ся дня 17. сїчня 1907 р. з звичайним дневним порядком. — *Старшина.*

Г. ФАЙЛЕС

усувач нагнїток

Чернівцї,

ул. Руска ч. 8.

(8 —)

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм єсть

NERVOL

„Назва правно забезпечена“

аптикара др. Ю. Францоза

в Тернополи.

Се є знамените усмиряюче средство до натираня против всяких ревматичних болїв, простудженя, ломаня костий, плечий гістця і нервових недуг. Прошу уважати на напись „Nervol“ і не принимати нїяких „Нервотонів“.

Цїна флякона **80** сот. 10 фляконів (фляшоцок) **8** кор. з оплатою і опакованєм. **Тисячки листів з подякою. — Висилка 2 рази денно до всїх країв.**

(—)

Виданя „Рускої Бесїди“ і „Рускої Школи“

можна купити у всїх

філїях „Рускої Бесїди“ і „Рускої Школи“,

в друкарні „Рускої Ради“ і в книгарни І. Рехенберґа.

ДУРНИЧКА

а як не вірите пересьвідчіть ся.

Ґрунт з хатою (три фальчі найлїпшого поля на Буковинї). Доказ: 3 фальчі поля, 30 корцїв зерна. Ґрунт той лежить так способно в долинї, що не треба его нїколи гноїти, бо гній з иньших ґрунтів спадає на него. Він гноїть ся майже сам дурничкою. Не шкодить ему анї посуха анї слота. На нїм є все уроджай.

Близших условин удїлить „Редакция Буковини“ в Чернівцях, ул. Петровича ч. 2. або В. Ч. posterestante Давидени, Буковина.

144 4—5

Певною річею є, що до

КАНАДИ або АМЕРИКИ

найлїпше їхати переправою

М. Г. ФРЕЙДБЕРҐА в Антверпії,

бо то є одинока справедлива, найкоротша і найдешевша дорога до заморских країв! — Є то перша переправа, котра узнана народом за найлїпшу! — Завчасу удавайте ся писемно і посилайте задатки на шіфкарти до

M. G. Freudberg, Antwerpen

10. Van Leriusstraat. (BELGIA.)

ШМІД і ФОНТІН

гуртова і часткова торговля фарб, материялів і дроґерий

ЧЕРНІВЦЇ

Централька: ул. Головна 12, філїялки: І. Головна 2. ІІ. Ф. Ґлязер, Ратушева 19.

„ПІД ЧОРНИМ ПСОМ“

Склад материялів, дроґерий і хемікалїй. — Тукраєві і заграничні тоалетові мила і перфуми, олїйки, і вода на волосе, вода кольоньска, паста на зуби, порошок до зубів і краски, до фарбованя волося. — Вата до затиканя шпар у вікнах, кіт і ґіпс. — Хирурґічні товари і бандажі. — Губки до купелї і тоалети, рукавички до митя, мішочки до шурованя, щіточки до зубів і нигтів і т. п. — Фотоґрафічні прибори. — Реквівита до ручної різби пилкою. — Бронзові фарби, золота, срібна і иньша, у плинї і в порошку. Чорнило, ляк, штучні фарби, утенсілїя до мальованя і рисованя.

Найкрасші оливи до їди, правдивий Рецера винний оцет есенция оцтова, корінє всякого рода, порошки до печива, чищені поташі, гірка сіль, ріжні соли, алькермес, рожаний олїй, цитриновий квас, камінно-винний натрон подвійно узгляним квасом. — Правд. рум Ямайка, францускі і угорскі коняки і вино Маляґа. — Правдивий російский чай братів К. і С. Поповів у Москві. — Лїкери з фабрики Ад. Френкля і Синів в Бялій. Нестля мучка для дїтий, Кнора вівсяна мука, Лемеріха мясний пептон, Ван-Гоутена какао, найлїпша чоколяда, Лїбіґа мясний екстракт, Гоффа солодові препарати. — Пастілї Зоденера і Емзера, Айбіша солодке деревце сальмякові бомбони, солодкі пастілї і цибулькові бомбони. — Найлїпші мила, фарбка, крохмаль, шнури до вішаня біля, специяльне чорнило до значеня біля. — Знамениті сьвічки стеаринові, лїхтарі, олива до паленя під ґаранциєю за чистоту. — Фарби до крашеня материй і пер, фарби кремові до фіранок, полїтура до меблїв, паста до чищеня плям, масть до консервованя шкіряних виробів і помада до чищеня металїв. — Средства десінфекцийні і кадила. — Оливи машинові, технїчні товари з ґуми, плити асбестові, диктура і ріжні артикули непромакальні. — Цемент, камінне вугле, тер до дерева, карболїнеум, Дра Церенерса Антімерулїон Квізди ветеринарні препарати. — Склад Пістора антибактерини. — Анґлїйскі і тукраєві, ляки до підлоги, пензлї, щітки бронзи і т. і т. п. Всїляки артикули для лякерників, малярів, стельмахів, малярів покоєвих, столярів, токарів, фотоґрафів, робітників матальних і золотників.

136 9—10

Замовленя з провінций висилає ся скоро і солїдно. На всякі запитаня охотно відповідає ся.

Розповсюджуйте „БУКОВИНУ“ і „РУСКУ РАДУ“.

Цїлком відновлена і вповні асортована

Торговля товарів корінних і комната до сьнїдань

149 (3—8)

ІГНАТІЯ ВЛАСЮКА

Чернівцї, ул. Паньска ч. 35,

поручає **НА СЬВЯТА** поручає

цукор, каву, чоколяду і чай. Риж, саґо, ріжні макарони, гриби, муку, смалець, фіґі, повила, муштарду, ріжнородні сири і бриндзю. Бобкове листє, шафран, гвоздики, родзинки, миґдали і т. п. — Найлїпші лїкери, рум Ямайка і иньші, горівки, пиво, оливу, оцет, оселедцї, сардинки, кавяр і ріжні вина. **Сьвічки, кадило, віск і сьвічочки на деревце. Ріжні артикули для домашного ужитку.**

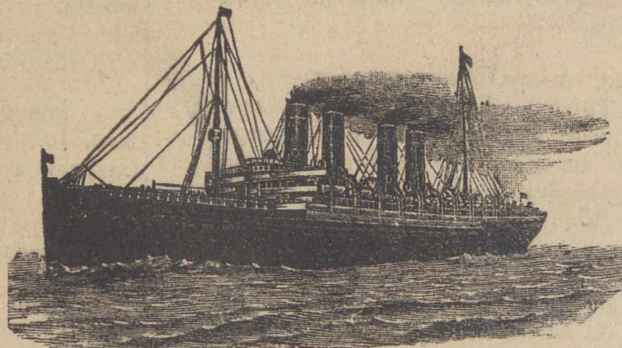
Замовленя з провінциї виконують ся сейчас.

Товари сьвіжі — услуга скора і точна.

В 6 днях до Америки,

Переїзд подорожних до

Канади і Арґентини

109 (15—104) н. с.

жадайте пояснень

Напишіть лиш карту кореспонденцийну до

Falck & Comp.

Гамбурґ, Raboisen 30 Amerikahaus.

Кореспонденция у всїх мовах.

Важне для управителїв шкіл.

Намісць друксорти

„Jahresausweis“

краєва Рада шкільна припоручила виготовити нову друксорту

„FRAGEBOGEN“

яку можна вже тепер набувати в друкарни „Рускої Ради“ (Чернівцї, ул. Петровича ч. 2) по цїнї

6 сотиків за аркуш.

Марка охоронна: **котвиця**

Liniment. Capsici comp.

Pain-Expeller

Загально признаний знаменитий усмиряючий лїк на втиранє по цїнї **80 сот. 1·40 кор. і 2 кор.** можна купити у всїх аптиках.

Просимо жадати сей загально улюблений лїк все лише в оріґінальних фляшках з нашим охоронним знаком **„котвиця“** з аптики Ріхтера і для осторожности приймати лише фляшки тим охоронним знаком яко правдиві. 112 14—40

Аптика Ріхтера „під золотим львом“

у Празї, улиця Елисавети число 5.

Видає товариство **„Руска Рада“** в Чернівцях. За редакцию відповідає: Виктор Стрӧїч

З друкарнї товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.